

dre Sygelighed, færre Ulykkestilfælde, mindre Arbejdsløshed, højere Kultur og rigere Samfundsliv for dem, der nu lide under en alt for lang Arbejdstid. Det forekommer mig, at dette vilde være en betydelig Vinding for hele Samfundet, og at det derfor var en naturlig Opgave for Lovgivningsmagten at søge denne Trang til en Indskrænkning af Arbejdstiden imødekommet.

Det er ikke ukendt, at der i mange Industri- og Haandværksfag under Privatdrift saavel som Statsdrift forefindes en ret lang Arbejdstid. Saaledes fremkommer ved sidste Finanslovsbehandling adskillige Oplysninger om Arbejdstiden for Postbude. Den Statistik, der ledsagede Finanslovsforslaget, viste, at der var Postbude, som havde fra 60 til 71 Timers ugentlig Arbejdstid. Der er altsaa paa alle Omraader god Grund til at regulere dette Forhold. Paa den anden Side have vi ogsaa visse Virksomheder med en kortere Arbejdstid. Saaledes har Orlogsværftet 8 Timers Arbejdsdag for en stor Del Arbejdere. Jeg nævner i denne Forbindelse, at der netop for et Par Dage siden er blevet omdelt en Betænkning vedrørende Arbejdsforholdene paa Orlogsværftet, hvoraf det fremgaar, at Arbejderne derude i høj Grad værdsætte den korte Arbejdstid. Af de Forhør eller Afhøringer, som de kaldes, der have været afholdte over en Del Arbejdere, ser man, at den ene Arbejder efter den anden staar frem og erklærer, at den korte Arbejdstid var saa stort et Gode, at de ikke ønskede at give Afkald derpaa, selv om der kunde være Tale om visse Forbedringer i Lønforholdene som Erstatning for en længere Arbejdstid. Det fremgaar af den samme Betænkning, at de overordnede synes at have fremsat et stærkt Ønske om at faa Arbejdstiden forlænget, hvad der forekommer mig ganske utilbørligt. Naar man er kommen til en kortere Arbejdstid, som virker tilfredsstillende, er der, navnlig i Statstjenesten, ikke Grund til fra de overordnede Side at gøre et saadant Forsøg paa at faa Arbejdstiden forlænget.

Ved tidligere Forhandlinger om Forslaget om Arbejdstid er der fra flere Sider antydnet Muligheden af en Indskrænkning af Arbejdstiden i særlig sundhedsfarlige Virksomheder og i Virksomheder med kontinuerlig Drift. Vi havde ventet at finde dertil sigtende Bestemmelser i Fabriklovsforslaget, thi alle foreliggende Oplysninger om disse Virksomheder tale stærkt for af Sundhedshensyn at indskrænke den gæl-

dende Arbejdstid. Der foreligger en statistisk Undersøgelse af Sygeligheden i visse Virksomheder sammenlignet med den normale Sygelighed hos Sygekassemedlemmer som Helhed. Jeg skal tillade mig at nævne blot et Par Eksempler, som tilstrækkeligt vise, at der af Sundhedshensyn er stærk Opfordring til at indskrænke Arbejdstiden. Der er nævnt Cementfabrikkerne, som udvise et Antal Sygedage pr. Arbejder af 12,4, medens det normale Antal Sygedage i samtlige Sygekasser er 7,6; paa et enkelt Alderstrin, 30—40 Aar, udvise Cementfabrikkerne et Antal Sygedage pr. Arbejder af 13,6. Der er Svovlsyre- og Gødningfabrikker, hvor næsten alle Arbejdere, eller dog 94 pCt. af dem, i Løbet af et Aar have været syge. Denne Industri udviser 17,9 Sygedage pr. Arbejder, altsaa langt over dobbelt saa meget som det normale, 7,6. Gasværkerne møde med 12,6 Sygedage pr. Arbejder mod det normale, 7,6. Antallet af Sygdomstilfælde paa Gasværkerne opgøres til 67 pr. 100 Arbejdere, medens det normale Antal Sygdomstilfælde for Sygekassemedlemmer er 34 pr. 100 Medlemmer. Papirfabrikkerne, der ere bekendte for den kontinuerlige Drift, møde med 60 Sygdomstilfælde pr. 100 Arbejdere mod de normale 34 pr. 100 og med 9 Sygedage pr. Arbejder mod de normale 7,6. I disse Virksomheder saavel som i en Række andre som Kornmøller, Sukkerraffinaderier, Oliemøller, Spritfabrikker, Bagerier, Metalvarefabrikker, Glasværker, Kludsorterier, Krølhaarsfabrikker o. l. er en Indskrænkning i Arbejdstiden utvivlsomt nødvendig til Forebyggelse af Sygdom, til Indskrænkning af den Nedbrydning af Sundhedstilstanden, som foregaar ved selve Arbejdet.

Der er i dette Foraar ført en Del Forhandlinger mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, som ikke mindst dreje sig om en Forkortelse af Arbejdstiden, og typisk i disse Forhandlinger kan man vel særlig sige, at Savværks- og Maskinsnedkeriindustrien har været. Man har i dette Fag fra Arbejdernes Side lagt Hovedvægten paa Ønskerne om at faa forkortet Arbejdstiden, som i Øjeblikket er 10 eller mindst 9 $\frac{1}{2}$ Time. Der er afleveret til ærede Medlemmer en lille Pjece, en Fremstilling af de sundheds- og livsfarlige Forhold ved Savværkerne og Maskinsnedkerierne i Danmark. Jeg vilde gerne henvende ærede Medlemmers Opmærksomhed paa denne Pjece og bede Dem studere saavel Teksten som de Tegninger, der findes deri. Den viser os de uheldige Til-